Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mortalia. & nihil absque eius prouidentia geri. neq; incaelo neq;
interrisceelo & immobili dogmate confitemur; memor quia nihil
sine prouidentia eius geri diximus. non sine uoluntate; Multa
enim sine uoluntate eius gerunt. nihil sine prouidentia; Pro
uidentia nequit esse. quae procuratio & dispensatio & prouida. quae
gerunt. Voluntas uero esse qu uult aliquid. aut non uult; sed
debet aliar longior enim est & diffusior. iste intercutur; Secdm
hoc ergo qd pusorem omniu. & dispensatore esse fitemur dm. Con
sequens est. utquid uedit. uel quid hominibus expediat indicare;
si enim non indicare. necessi pusor hominis. nec credit cuncta. mosadia;
Indicant igitur dr hominib;. quae eos agere uult. quo potissimu affectari di
cendus est indicare. non ne ergo qui hominibus inusitata & notata est. Siem
uerbi causa dicamus. quia sil & dr. qd natura est illi conuenens credit.
Quomodo indicatu esse aliquid abeo putabit. p silentiu. nunc autem id cir
co locutus dicitur. ut scienter hominem hoc ministerio. uoluntate al
terius alteri innotescere. agnoscant ea. quae sibi p proph & ar defe
runtur dei esse uoluntatis. inquibus utiq; non intellegitur uo
luntas dei continere. nisi ea locutus dicat. Quia nec sentit. nec in
tellegitur int homines. indicere iumquam posse p silentiu uoluntate;
Sed haec rursum. non secdm errorem iudeorum ut & licem & nrir
nonnullos. qui cum illis erunt. Cecinerunt dicimus. utqm huma
na fragilitas alit audire deo non potest. nisi ut sibi ser ipsa
& uocabula nota sunt. idcirco & iam membris haec nris simili
bus. & habitu humano dm agere sentiamus. alienum hoc est